

Útinapló

Határtalanul! pályázat keretében a 7. évfolyam erdélyi utazásáról

2022. 06. 20 - 26.

2022.06.20-án, hétfői napon kora reggel gyülekeztünk az iskola előtt. Mindannyian izgatottan vártuk az utazást. Első határon túli megállónkat, Kolozsvárt Erdély fővárosának is tekintik. Kolozsvár izgalmas történelmi örökségéről Tamás bácsi beszélt nekünk, amikor megálltunk egy-egy emlékműnél. Megnéztük a magyar király, Corvin Mátyás szülőházát. A Szarvas-házat, ahol az első magyar nyomda működött, és itt született később Bocskai István. Gyönyörködtünk a Szent Mihály-templom hatalmas tereiben és a mellé visszaállított Mátyás király lovas szoborban. Megnéztük Pázmány Péter hova járt gimnáziumba és a Babes-Bolyai Egyetemet. Láttuk az első teljes alakos lovas szobor másolatát, melyet a Kolozsvári testvérek készítettek és Szent Györgyöt ábrázolja. Elsétáltunk Kolozsvár legendás temetőjébe is és megkoszorúztuk Kós Károly és Dsida Jenő sírhelyét. Az utazás alatt a buszban a környék nevezetességeivel ismerkedtek a gyerekek. A pihenőknél kicsit játszottak,

levegőztek. A hosszú utazás után szívélyes fogadtatásban volt részünk Csíksomlyón, a Fodor Házban, majd elfogyasztottuk a vacsorát. Vacsora után rövid esti hálaadó imával zártuk a napot.

06.21-én kedden izgalmas napra ébredtünk. A hosszú utazást, sok buszozást kipihenve a délelőttöt a szállásunk udvarán és környékén töltöttük. A Nemzeti Összetartozás napján előadott műsort adaptáltuk a hely adottságaihoz, mely nem kis fejtörést okozott tanárainknak. A délelőtt további részében felkapaszkodtunk a Csíksomlyói nyeregbe, ahol csodás kilátás tárult elénk. Bár több gyermek is megjegyezte, hogy furcsa a nyereg tömeg nélkül. Megismerkedtünk a búcsú történetével, megnéztük a Makovecz tervezte oltárt. A hármastár mögött a Salvator kápolnához is elsétáltunk és megismerkedtünk Remete testvérrel. Ő a világtól elvonulva él, a napjait többnyire elmélkedéssel tölti. Önellátó, bár néha lejár a ferencesekhez és van mobilja. A történet szerint a nándorfehérvári győzelem emlékére épült a XV. század második felében a Salvator kápolna, ami egy pici egy szentélyes boltozott kápolna volt, amit az 1600-as évek végén bővítettek. A fakazetták és a karzat szintén fából készült, mellvédjét a 1800-as évek elején festették. Olyan érdekes volt, hogy sokan voltunk, de mégsem beszéltünk, s imával és közös énekléssel búcsúztunk vendéglátónktól. Az ebédig tartó időt számháborúzással és focizással töltöttük. Éhesen indultunk vissza a Nyeregből, ahol már várt minket a sok forró pizza a gyerekek legnagyobb örömére.

Délután gyönyörű népviseletbe öltöztünk és Kászonjakabfalvára látogattunk a Csibész Alapítvány nyári táborának helyszínére. Az úton az Alapítvány vezetője Gergely István mesélt nekünk arról, hogyan alakította életét Isten, miként karolta fel és fogadta be az árva gyerekeket, illetve hogy jutottak el addig, hogy ma Székelyföld szerte több mint 20 házban leltek családra ezek a gyerekek és műhelyekben oktatta szakmához juttatják őket. Megérkezve nem kis látványosságot keltettünk a faluban, ahogy népviseletben végig vonultunk. A tábor udvarán előadtuk a Trianoni műsorunkat, megélethetjük, hogy történelmi hagyományaink, gyökereink közösek. A 16 és 18 éves diákok a műsor végén velünk énekeltek könnyes szemekkel a székely himnuszt és vastapossal köszöntötték az előadó diákjainkat. Egy kis agapét követően közös néptánc, zenéléssel és végül métázással zártuk az estét. Nagy élmény volt számunkra megélni az egységet, összetartozást, nehezen és fájó szívvel vettek búcsút diákjaink a Csibészeketől.

06.22-én szerdán korán keltünk és elindultunk Tusnádfürdő felé. A buszon megtudtuk, hogy az Olt folyó völgyében fekszik ez a Monarchiabeli elegáns fürdőhely. A gyógyvízen kívül a vonzerejét az innen kiinduló túraútvonalaknak is köszönheti. Tanáraink elhatározták, hogy a Solyomkő szikla tetejéről fogunk gyönyörködni a városban. Elhatározásukat tett követte, és a nagy meleg sem térítette el őket elhatározásuktól. A túraútvonal kezdeténél talákoztunk egy turistával, aki a medve veszély miatt nem mert egyedül nekivágni a két órás útnak. Csatlakozott hozzánk és együtt hódítottuk meg a sziklát. Medvével nem talákoztunk, de ez talán annak is köszönhető, hogy folyamatosan ritmusos zajokat kellettünk. Megérte az izzadságot, mert csodálatos panorámában gyönyörködhettünk. Azon se lepődtünk meg, amikor Tamás bácsi elmesélte, hogy Ferenc József is megtette ezt az utat, és annyira megtetszett neki a látvány, hogy elrendelete a korábban leégett fürdő újbóli felépítését.

Utunk befejező állomása aznap a Szent Anna-tó, egy kialudt vulkán volt. Először az ikerkráterek egyikében kialakult Mohos-tőzeglápót néztük meg. A csillogó tőzeg mellett gyönyörködhettünk a hűsevő növényekben és a mérgező tőzegrozmaringban. A másik kráterben egy szabályos kör alakú tóhoz ereszkedhettünk le, melyet hegyek gyűrűje vesz körül. Megálltunk azoknál a hegyoldalba vájt lyukaknál, ahol érezni a gáz jelenlétét a talajban, ki is próbáltuk. Állítólag elmulasztja a fejfájást. Talán a technikával volt baj, mert a kívánt hatás elmaradt. Emlékeztünk a tó keletkezésének legendájára és megnéztük a pici Szent Anna-kápolnát is. A tó partján megkóstoltuk a híres kürtöskalácsot, mely mindenkinek nagyon ízlett. A szerencsések még medvét is láttak. Este vacsora után felsétáltunk a

Somlyónyeregbe, majd visszafelé a gyerekek megkóstolták a híres borvizet, néhányan megmártóztunk a barátok feredőjében is.

06.23-án Ezen a napon déli irányba indultunk. Az első állomásunk Nyerges-tető volt, ahol először lecsiszoltuk majd lefestettük az iskolánk által 2010-ben állított kopjafát, majd egy rövid előadással, szavalással, koszorúzással emlékeztünk a szabadságharc itt hősi halált halt katonáira. Az utunkat a Hargita vidéke felé vettük. Igazi székely hegyi falu Ivó, ahol a kőből és fából épült házak elszórtan helyezkedtek el és szinte beleolvadtak a hegyek és fenyőerdők látványába. A falu határában szerettünk volna traktort bérelni, hogy a menedékházig felvigyen minket, de egyet sem találtunk. Bátor sofőrünknek köszönhetően a hatalmas buszunkkal legyőzte a hajtűkanyarokat. A menedékháztól csodálatos túraúton jutottunk fel a Madarasi-Hargita csúcsára. Ragyogó napsütéses időben a hegy tetején csodás kilátásban költöttük el az ebédünket. A nap további részében Korondon álltunk meg, ahol megismerkedtünk a fazekasok munkáival. Bebarangoltuk az üzleteket és az iskola számára korondi tányérokat vásároltunk, hiszen iskolánkat hagyományosan innen származó, jellegzetes népi motívumokkal díszítjük. Vacsora után társasjáték partival, vidám beszélgetéssel és imával zártuk a napunkat.

06.24-én reggel a Gyimesek felé vettük az utunkat. Az utazás közben megtudhattuk, hogy a moldvai csángók és székelyek keveredéséből létrejött néprajzi csoport telepedett erre a gyönyörű tájra. Gyimesfelsőlokon a skanzen látogattuk meg először, ahol Molnár Szabolcs kalauzolt bennünket. Ő mesélte, hogy 14 régi házat telepítettek a skanzen területére, melyekben bemutatják, hogyan tartották fent magukat a fakitermelésből és állattenyésztésből élő emberek. Az igazi izgalmak csak ez után következtek, ugyanis Szabolcs 4 Toyota terepjáróhoz vezetett minket, melyekkel elindultunk a Pogány Havasok felé. Az út igazán izgalmas és rázkódós volt, de nagyon élveztük, hogy Tamás bácsi vezette az egyik terepjárót és igazán jól csinálta. A hegy tetején Szabolcs mesélt az Árpád vonalról a megmaradt bunkerekről és arról is, hogy egyre kevesebb a fiatal a faluban így a környék esztenái szinte mind elhagyatottak. Délben igazi szalonnát sütögettünk és mellé pityókás kenyeret majszolgattunk igazi házi készítésű sajttal és természetesen hagymával. Olyan volt mintha visszaceppentünk volna jó néhány évet az időben, de ezt senki sem bánta, sőt nagyon élveztük.

Majd az Ezeréves határ irányában indultunk tovább. Gyimesbükkön először rendhagyó történelemórán vettünk részt Tamás bácsi jóvoltából, majd sorra látogattuk a nevezetességeket: a Rákóczi-vár romjait, a vasúti őrbódét, az alatta kiépült második világháborús bunkert. Megkoszorúztuk az Ezeréves határ határkövét, és a Himnusz eléneklésével emlékeztünk meg a történelmi Magyarország területe 2/3 részének elcsatolásáról. Végül a szemközti oldalon, Kontumácon megtekintettük a kápolnát.

Vacsorára értünk a szállásra. Este újra meglátogattuk és élveztük a barátok fürdőjét és a nyeregben nagy métázással zártuk a napunkat.

06.25-én, a mennybemenetel napján reggel észak felé vettük utunkat a Gyilkos-tó, Békás-szoros felé. A természeti ritkaság, egyedülálló látványa mindenkit lenyűgözött a buszról leszállva. A látvány csak fokozódott, amikor a Kis-Cohárd szikla tetejére felértünk. Gyilkos-tó partján felelevenítettük az iskolában tanultakat a tó keletkezéséről, élővilágáról, mondájáról és fagyiztunk egyet. A hazafelé vezető úton megálltunk Mádéfalván, ahol rövid megemlékezést tartottunk és megkoszorúztuk a székelyek emlékművét. A megemlékezést a diákok énekszóval tették emlékezetessé.

Csíksomlyón a ferences kegytemplomban vettünk részt szentmisén és zsolozsmán. A szertartás után felmentünk a kegyszoborhoz és imádkoztunk előtte. Vacsora után a kedves, szolgálatkész konyhás néniknek köszöntük meg a kiszolgálást és búcsúztunk a háziaktól. Az estét vidám közösségi játékokkal, meghitt beszélgetéssel és imával zártuk.

06.26-án vasárnap reggel korán összeköltünk és elindultunk hazafelé. Az első állomásunk Vajdahunyad volt, ez a leginkább épen maradt legimpozánsabb gótikus várkastély. Felejthetetlen élmény volt Hunyadi János lovagtermében majd a Mátyás-loggián sétálni. Itt is elhelyztünk egy magyar szalaggal díszített koszorút. Aradon a Vértanúk emlékművénél is elhelyztük a hála koszorúját. Kiadós ebéd után indultunk tovább.

Hazafelé a buszon az út során készült képeket nézegettünk, emlékeiket, gondolataikat osztották meg egymással a gyerekek, naplót írtak. Napnyugtához közeledve különleges hálaadást imádkoztunk, hálát adva az út élményeiért, kegyelméért. Este érkezünk vissza az iskolánkhoz.